

παρθένια

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Η' • ΤΕΥΧΟΣ 31^ο • ΙΟΥΛΙΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2021

Περιοδικόν
ΠΑΡΡΗΣΙΑ

Τριμηνιαία Ἑκδοσις
Οἰκοδομῆς καὶ Ἑνημερώσεως

Ἰούλιος-Σεπτέμβριος
ΕΤΟΣ Η' - ΤΕΥΧΟΣ 31^ο

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Πρωτ. Σταύρος Κολιούσης
Γεωργ. Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιοσσές

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσιδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Περιοδικόν Παρρησία
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνῆ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφείον «Επικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιουπόλεως
69150 Κομοτηνῆ
Τηλ. 25310 31332
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

01.

Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

03.

Ὁμιλία στὴν πανήγυρη
τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

06.

Ἅγιος Ἰωάννης
Ὁ Προφήτης, ὁ Πρόδρομος καὶ ὁ Βαπτιστής
τοῦ Ἀρχιμανδρίτη π. Ἀντωνίου Παπαθανασίου

09.

Μιχαὴλ Κωνσταντινίδης
Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς ὁ ἀπὸ Κορινθίας
τοῦ Πρωτοπρεσβύτερου Ἠλία Δροσινού
Ἱερατικῶς Προϊσταμένου Ἱ. Ν. Ζωοδόχου Πηγῆς
Ἀθηνῶν

12.

«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»
Ἐπιμέλεια: Γεροδιακόνου Ἰακώβου Μαλακούδη

21.

Ὁ Σεβασμιώτατος εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν
Ἰβήρων Ἁγίου Ὁρους ἐπὶ τῇ ἑορτῇ
τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ ἀκοίμητος κοιμήθηκε. Ὅλα τὰ παράδοξα καὶ θαυμαστά τὰ βλέπουμε στὴν Παναγία μας. Στὸ πρόσωπό της συναντῶνται κατὰ θαυμαστὸ τρόπο τὰ πλέον ἀντίθετα πράγματα.

Σύλληψη παιδιοῦ καὶ παρθενία εἶναι δύο γεγονότα ποὺ δὲν συνυπάρχουν. Ἄν μία γυναίκα συλλάβει παιδί μέσα της, σημαίνει πὼς δὲν εἶναι παρθένος. Ἄν εἶναι παρθένος, δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει συλλάβει παιδί. Στὸν Εὐαγγελισμό ὁμως τῆς Θεοτόκου συναντῶνται καὶ τὰ δύο. Σύλληψη καὶ παρθενία συνυπάρχουν.

Μητρότητα καὶ παρθενία εἶναι ἐπίσης δύο ἀσυμβίβαστες καταστάσεις. Εἴτε μητέρα θὰ εἶναι μία γυναίκα καὶ θὰ κρατᾷ στὴν ἀγκαλιὰ τὸν βλαστό της, τὸ παιδί της, εἴτε παρθένος θὰ εἶναι. Καὶ ὁμως στὰ Χριστοῦγεννα, στὴ Θεία Γέννηση συνυπάρχουν καὶ τὰ δύο. Ἡ παρθένος εἶναι μητέρα. Ἡ Μητέρα, ποὺ κρατάει στὴν ἀγκαλιὰ της τὸν μικρὸ Χριστό, εἶναι παρθένος. Καὶ δὲν εἶναι ἡ Παρθένος μόνο Μν-

τέρα τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι Μητέρα ὅλου τοῦ κόσμου.

Θεὸς καὶ ἄνθρωπος εἶναι δύο καταστάσεις, ποὺ δὲν συνυπάρχουν. Ἡ Θεὸς εἶναι ἓνα πρόσωπο ἢ ἄνθρωπος. Καὶ ὁμως στὴν Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου βλέπουμε τὴ συνύπαρξη καὶ τῶν δύο. Τὴν ἔνωση τῶν δύο σὲ ἓνα πρόσωπο. Τὸ βρέφος, ποὺ κρατάει ἡ Θεοτόκος τεσσαρακονθήμερο, δὲν εἶναι μόνο Θεός, οὔτε μόνο ἄνθρωπος. Εἶναι Θε-ἄνθρωπος.

Ἄλλη ἀντίθεση ποὺ βλέπουμε στὴ σημερινὴ γιορτὴ. Ζωὴ καὶ θάνατος δὲν συνυπάρχουν. Εἴτε ζωντανὸς θὰ εἶναι κάποιος εἴτε πεθαμένος. Καὶ ὁμως, στὴν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου βλέπουμε νὰ συνυπάρχει ὁ θάνατος καὶ ἡ ζωὴ. Κλαίει κανεὶς τὴν ἡμέρα τῆς Παναγίας; Ὁχι. Ὅπως δὲν κλαίει καὶ τὸ Πάσχα. Πάσχα τοῦ καλοκαιριοῦ θεωρεῖται ἡ ἐορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἀνάσταση τοῦ Υἱοῦ ἔχουμε τὸ Πάσχα. Μετάσταση τῆς Μητέρας Του ἔχουμε τὸν Δεκαπενταύγουστο.

Αὐτὴν τὴ θαυμαστὴ συνύπαρξιν ἀντιθέτων καὶ ἀσυμβιβάστων καταστάσεων τονίζει καὶ ὁ ὕμνος τῆς ἐορτῆς: «Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι ἐν σοί, Παρθέने ἄχραντε παρθενεύει γὰρ τόκος καὶ ζωὴ προμνηστεύεται θάνατος. Ἢ μετὰ τόκον Παρθένος καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα».

Δοξασμένη ἀναβαίνει ἡ Παναγία. Δόξα της ὅτι ἔφυγε ἀπὸ τὸν θάνατο καὶ τὸν τάφο, ὅπως ἀπελευθερώνεται ἓνας φυλακισμένος ἀπὸ τὸ κελί του. Ἀπελευθερώθηκε πρῶτη ἀπὸ τὴ φυλακὴ τοῦ θανάτου, ἀφοῦ αὐτὴ γέννησε τὸν Ἀπελευθερωτὴ Χριστό.

Δοξασμένη ὁμως εἶναι καὶ γιὰ ἄλλον λόγο, γιὰ τὸ μέγεθος τῆς δόξας, ποὺ ζεῖ τώρα στὸν οὐρανό. «Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει Σου οὐρανοὶ ἐπαγállονται καὶ ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα».

Ἐϋχομαι ἀπὸ καρδιᾶς ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος νὰ σκέπει, νὰ φρουρεῖ, νὰ φυλάττει τὸ ἀνθρώπινο γένος ἀπὸ πᾶσαν ἐπιβουλὴν τοῦ ἐναντίου τὴν Πατρίδα μας, καὶ νὰ ὀδηγεῖ τὰ βήματά μας εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Ὁμιλία στὴν πανήγυρη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων Ἀγίου Ὄρους

Πανοσιολογιώτατε Ἅγιε Καθηγούμενε,
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Εὐρίσκομαι σήμερα ἐδῶ, μέσα στὴν
ἐορτάζουσα περιώνυμη Ἀγία τῶν
Ἰβήρων Μονή, ἐν μέσῳ πλήθους
ιερῶς ἡσυχάζοντων ἀγιορειτῶν πατέρων
καὶ πλήθους ἄλλων εὐλαβῶν χριστιανῶν,
ὄχι ὡς διδάσκων Ἐπίσκοπος, ἀλλὰ ὡς τα-
πεινὸς προσκυνητῆς τοῦ Ἱεροῦ Περιβολί-
ου τῆς Παναγίας. Ἦλθα ἀπὸ τὸν ταλαίπω-

Στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἰβήρων βρίσκεται ἡ θαυμα-
τουργὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας Πορταΐτισσας, ἡ ὁποία
κατὰ τὴν παράδοση εἶναι ἔργο τοῦ Εὐαγγελιστῆ
Λουκᾶ.

ρο καὶ διαρκῶς ταλαιπωρούμενο κόσμο
μας ὡς μαθητῆς «ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι,
βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι» (Ιακώβου 1,19).
Καὶ εἰδικὰ γιὰ τὴν παροῦσα ἡμέρα, ποὺ
σημαίνει τὴν ὑπερφυῆ ὀλοκλήρωση τῆς
ἐπιγείου ζωῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
δὲν τολμῶ νὰ ἀναβοήσω μετὰ τοῦ Δαυὶδ
«τίς ἡ παροῦσα ἐορτή», ἀλλὰ αἰσθάνομαι
τὴν ἀνάγκη νὰ σιωπήσω μπροστὰ στὸ μέ-
γα Θεομνηστικὸ Μυστήριο!

Ἦταν Χριστούγεννα τοῦ ἔτους 441, δέ-
κα ἔτη μετὰ τὴν ἐν Ἐφέσῳ Ἀγίαν Τρίτην
Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, ἡ ὁποία εἶχε δι-
ακηρύξει τὴν ὀρθότητα τοῦ ὑπερβαίνο-
ντος τὴν ἀνθρωπίνην λογικὴν ὁρὸν «Θε-
οτόκος», τὸν ὁποῖον ὅρον ἀπέρριπτεν ὡς
παράλογον ὁ δοῦλος τῆς λογικῆς Νεστό-
ριος. Στὴν πόλιν Κοτυάειον τῆς Φρυγίας
εἶχε ἀφικθῇ ὁ νέος Ἐπίσκοπός της Κύρος,
πρῶν ἑπαρχὸς τῆς Κωνσταντινουπόλε-
ως καὶ χαρισματικὸς ποιητής. Ἐπρεπε
τώρα νὰ ὁμιλήσει γιὰ τὴ μεγάλη ἐορτή.
Ὅμως, μπροστὰ στὸ ἀκατάλυτο μυστή-

ριο της γεννήσεως του Θεανθρώπου, στο οποίο εκ μέρους της ανθρωπότητας είχε συμμετάσχει μόνη ή κεχαριτωμένη Παρθένος, ο Κύρος επέλεξε να σιωπήσει. Ανήλθε λοιπόν στόν ἄμβωνα καὶ εἶπε μόνο αὐτὰ τὰ λόγια, τὰ ὅποια ὁμως ἐνθουσίασαν κλῆρο καὶ λαό: «Ἀδελφοί, ἡ γέννησις τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σιωπῇ τιμάσθω, ὅτι ἀκοῇ μόνη συνελήφθη ἐν τῇ Ἁγίᾳ Παρθένῳ ὁ Λόγος. Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.» (=Μὲ τὴν σιωπὴν ἂς τιμήσωμε τὴν γέννησιν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, διότι ὁ Θεὸς Λόγος διὰ μόνης τῆς ἀκοῆς τοῦ ἀρχαγγελικοῦ μηνύματος συνελή-

φθην ἐν τῇ Ἁγίᾳ Παρθένῳ.¹

Ὁ Κύρος, ἀκολουθῶν τὴν παράδοσιν τῶν τριῶν Μεγίστων Φωστήρων τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας, εἶχεν ἐπαναλάβει τὸ «σιωπῇ τιμάσθω»² τοῦ Ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, τὸ «σιγῇ σεβέσθω» τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου,³ τὸ «σιωπῇ τιμάσθω» καὶ «σιγῇ τιμάσθω» τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.⁴

Γενικά, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὶς λογικὲς ἀναλύσεις τῶν θείων μυστηρίων ἀπὸ τοὺς σχολαστικοὺς θεολόγους τῆς λατινικῆς δύσεως, ἡ γνησίᾳ ὀρθόδοξος συνείδησις γνωρίζει ὅτι «οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρυναν» καὶ προτιμᾷ νὰ ἀγαπᾷ τὴν σιωπὴν «ὡς ἀκίνδυνον φόβω».⁵ Διὰ τοῦτο τώρα καὶ ἐγὼ ὁ ταπεινὸς προτιμῶ νὰ προσκυνήσω ἐν σιωπῇ τὸ σήμερον ἐορταζόμενον μέγα καὶ «παράδοξον θαῦμα» τῆς Κοιμήσεως τῆς «Πηγῆς τῆς Ζωῆς».

Βεβαίως, ἡ Ὁρθοδοξία ὁμιλεῖ περὶ τῶν θείων Μυστηρίων, ἀλλὰ τὸ πράττει κυρίως καὶ κατ' ἐξοχὴν διὰ τῆς δοξαστικῆς ὕμνολογίας. Διὰ τοῦτο οἱ κορυφαῖοι τῆς Ὁρθοδοξίας ὕμνογράφοι ὕμνουںτες τὸ «ἀκατάληπτον»⁶ τῆς Θεοτόκου μυστήριον ἀφιέρωσαν εἰς αὐτὴν πάμπολλα κορυφαῖα ἀριστουργήματα τῆς ὕμνολογίας, τὰ ὅποια διατρέχουν ὅλην τὴν πορείαν τοῦ ἐτῆσιου κύκλου τῶν ἐορτῶν καὶ ὁλοκληρώνονται μὲ τοὺς θεσπεσίους ὕμνους τῆς παρουσίας ἐορτῆς. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὕμνοι

¹ Ἰωάννου Μαλάλα, Χρονογραφία (PG 97, 540).

² Μεγάλου Βασιλείου, Εἰς τὴν Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν (PG 31, 1457), καὶ Περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (PG 32 149).

³ PG 36, 653.

⁴ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Εἰς τὸ Γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος (PG 56, 388).

⁵ Ὁρθρος Χριστουγέννων.

⁶ Ὁρθρος Ὑπαπαντῆς.

ὁμολογοῦν τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἀνθρωπίνης λογικῆς καὶ γλώσσης νὰ κατανοήσῃ καὶ περιγράψῃ τὸ «ἀκατανόητον θαῦμα» τοῦ Θεομπορικοῦ μυστηρίου καὶ ἐκφράζουν μόνον τὸν ἀπέραντο θαυμασμό τοῦ ἀνθρώπου πρὸς αὐτό: «Βαβαί, τῶν σὼν μυστηρίων ἀγνή!».

Θὰ μπορούσα, λοιπόν, ἴσως νὰ ὁμιλήσω περὶ τῆς ἐξυμνήσεως τῆς Θεοτόκου διὰ τῶν Θεομπορικῶν ὕμνων. Ὅμως, κατὰ τὴν σημερινὴ μακρὰ καὶ μεγαλειώδη ἀγρυπνία ἀκούσθηκαν πάμπολλοι τέτοιοι ὕμνοι, καὶ μάλιστα ἐκ στόματος χαρισματικῶν ψαλτῶν. Θὰ ἦταν ἀσέβεια ἐκ μέρους μου νὰ ἐπιλέξω καὶ ἀποσπάσω ἀπὸ τὸν ἀπέραντο τοῦτο θησαυρὸ ἐλάχιστα δείγματα καὶ νὰ τὰ παρουσιάσω, παραλείποντας τὰ ἄπειρο πλῆθος τῶν ὑπολοίπων. Ἄς τιμῶσω, λοιπόν, τὸ σύνολο τῶν ὕμνων τούτων πάλιν διὰ σιωπῆς.

Ἀλλὰ μᾶλλον θὰ μπορούσα νὰ μιλήσω γιὰ ἐκεῖνα γιὰ τὰ ὁποῖα κάθε ἀπλὸς Χριστιανὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλήσῃ χωρὶς νὰ ἀπαιτεῖται ἡ γνῶση τῆς πατερικῆς Θεολογίας ἢ ὕμνολογίας. Εἶναι τὰ πάμπολλα θαύματα τῆς Παναγίας, γιὰ τὰ ὁποῖα ὁ ἀπλὸς λαὸς μὲ τὶς δικές του προσωπικὲς ἐμπειρίες μπορεῖ νὰ δώσῃ τὶς δικές του μαρτυρίες. Μάλιστα, γιὰ τὰ θαύματα αὐτὰ ὄχι μόνο δὲν συνιστᾶται ἡ σιωπὴ, ἀλλὰ ἀντιθέτως δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σιωπὴ: «οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανώτατα τὰ μεγαλεῖα τὰ σά», «οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι». Ἀλλὰ καὶ πάλι δὲν νομίζω ὅτι ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλήσω περὶ θαυμάτων μέσα στὸν εὐλόγημένον αὐτὸν τόπον, ὅπου ὅλα ὁμιλοῦν περὶ τῶν θαυμάτων τῆς Θεοτόκου. Κάθε μοναστήρι, κάθε μονοπάτι, κάθε Ναός, κάθε ναῖσκος, κάθε ἀγία εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ὁρους συνδέεται μὲ ἓνα ἢ πολλὰ θαύματα τῆς Παναγίας, στὴν

ὁποῖα τὸ Ἅγιον Ὅρος ἀνήκει. Ἄς σιωπήσω λοιπόν καὶ περὶ τῶν θαυμάτων.

Βεβαίως, ὁμιλῶν περὶ τῆς σιωπῆς, εἶπα ἤδη πολλά. Νὰ εὐχαριστήσετε τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, διότι δὲν εἶχα τὸ θράσος νὰ τολμήσω νὰ ὁμιλήσω περὶ αὐτῆς. Διότι τότε ὅλοι θὰ παρακαλοῦσατε τὴν Παναγία μας νὰ κάνει τὸ θαῦμα Της καὶ νὰ μὲ σταματήσῃ.

Ἡ Θεία Σκέπη Της ἄς προστατεύει ὅλους μας, ὅλην τὴν σκληρὰ δοκιμαζομένην Πατρίδα μας, ὅλην τὴν οἰκουμένην. Ἀμήν.

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Ἅγιος Ἰωάννης

Ὁ Προφήτης, ὁ Πρόδρομος καὶ ὁ Βαπτιστὴς

Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀντώνιος Παπαθανασίου

τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδης εἶχε φυλακίσει τὸν Ἰωάννη διὰ τὸν λόγο, ὅτι ἐκεῖνος τὸν ἤλεγχε διὰ τὸν παράνομο γάμο ποῦ εἶχε κάνει μὲ τὴ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του. Ὁ Ἡρώδης, παρὰ τὸν ἔλεγκο ποῦ ἀσκοῦσε ὁ Ἰωάννης, τοῦ ἀναγνώριζε τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρα του καὶ τὴν ἀγιότητα τοῦ βίου του καὶ ἡ μόνη τιμωρία ποῦ τοῦ ἐπεβале ἦταν ἡ φυλάκισή του. Αὐτὸ ἄλλαξε ὅταν ὠργανώθηκαν τὰ γενέθλιά του, ὅπου ἡ κόρη τῆς γυναίκας του ἐχόρευε πάρα πολὺ καλά, ὥστε διὰ νὰ τὴν ἀνταμείψει, τῆς ἔταξε ὅτι θὰ εἶχε ὅ,τι τοῦ ζητήσῃ. Ἐκείνη συμβουλευθῆκε τὴ μητέρα της καὶ ἐζήτησε «τὴν κεφαλὴν ἐπὶ πίνακι τοῦ Ἰωάννου». Ἔτσι ὁ Ἡρώδης, μὴ θέλοντας νὰ ἀθετήσῃ τὴν ὑπόσχεσή του, διέταξε τὸν ἀποκεφαλισμὸν τοῦ Ἰωάννου. Ὅταν οἱ μαθητὲς τοῦ Ἰωάννη ἐπληροφορήθησαν τὸν τραγικὸ θάνατο τοῦ διδασκάλου τους ἔτρεξαν στὴ φυλακή, παρέλαβαν τὸ ἄψυχο σῶμα του καὶ τὸ ἐνταφίασαν, ὅπως ἔπρεπε.

Ἀλλὰ μὲ τὸ ἄρθρο μας αὐτὸ μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὴ σκιαγράφηση τῆς προσωπικότητος τοῦ ἐν λόγῳ βιβλικοῦ προσώπου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ προκειμένου οἱ ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες νὰ πληροφωρηθοῦν διὰ τὸ ποιὸς ἦταν ὁ ἅγιος.

Ὁ Ἅγιος, λοιπόν, Ἰωάννης ἦτο καρπὸς θερμῆς προσευχῆς τῶν γονέων του, τοῦ ἱερέα Ζαχαρίου καὶ τῆς Ἑλισάβετ, δεδομένου, ὅταν κυοφορήθηκε, οἱ γονεῖς του δὲν

Ἡ ἐορτὴ τῆς Ἀποτομῆς τῆς κεφαλῆς τοῦ Τιμίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὴν 29^η Αὐγούστου, τὸν μαρτυρικὸ θάνατο ἐκείνου ποῦ ὄχι μόνον ἐβάπτισε στὰ νερὰ τοῦ Ἰορδάνου τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, ἀλλὰ καὶ προετοίμαζε τὸν δρόμο τοῦ ἐρχομοῦ Του, κηρύσσοντας μετάνοια στὸν κόσμον καὶ ἐνέπνεε μὲ τὸ παράδειγμά του, τὸ παράδειγμα τῆς ἀσκητικῆς Του ζωῆς. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος, ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ ὁποίου προέρχεται ἡ σημερινὴ περικοπή, περιγράφει ὅτι ὁ ἡγεμόνας

ἦσαν σὲ γόνιμη ἡλικία, **ἦσαν προβεβηκότες τῇ ἡλικίᾳ** καὶ ἐπιπροσθέτως ἡ ἴδια ἢ μητέρα του ἦτο στεῖρα. Ὁ ἐρχομός του στὸν κόσμον ἦτο θαῦμα ἀπὸ τὸν Θεό, διότι εἶδε τὴν προσήλωσή τους στὸ θέλημά Του καὶ τοὺς ἄμειψε μὲ τὸ νὰ χαρίσει τὸ ποθούμενον, δηλαδὴ τὸν Ἰωάννη, ποὺ ἀκόμη καὶ τὸ ὄνομα ποὺ ἔλαβε ἦτο καθ' ὑπόδειξη τοῦ ἰδίου τοῦ Θεοῦ. Τὸ ὄνομα Ἰωάννης εἶναι ἐβραϊκὸ καὶ σημαίνει τὴ «χάρη καὶ τὴν εὐνοία τοῦ Θεοῦ».

Ὡς βιβλικὸ πρόσωπο, ὁ Ἰωάννης, θεωρεῖται στὸ μεταίχμιο μεταξὺ τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης. Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη θεωρεῖται ὡς «Προφήτης» ἐνῶ στὴν Καινὴ Διαθήκη ὡς «Πρόδρομος». Ὁ ἐρχομός του προφητεύθηκε ἀπὸ τοὺς προφῆτες Ἡσαΐα¹, Μαλαχία² καὶ ἀπὸ τὸν Ματθαῖο³. Ὁ Ἰωάννης ἀναφέρεται καὶ ἀπὸ τοὺς τέσσερις Εὐαγγελιστές. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὁ Ἰωάννης ἦτο υἱὸς τοῦ Ἱερέα Ζαχαρία καὶ τῆς Ἐλισάβετ, ὅπως ἀναφερθήκαμε πιὸ πάνω, ἡ δὲ μητέρα του ἦτο συγγενὴς τῆς Παναγίας μας. Καὶ οἱ δύο γονεῖς του εἶχαν τὴν καταγωγὴ ἀπὸ ἱερατικὲς οἰκογένειες. Ὁ πατέρας του ἦτο ἀπὸ τὴν ἱερατικὴ τάξη Ἀβιά καὶ ἡ μητέρα του ἀπόγονος τοῦ Ἀαρών⁴.

Πατρίδα τοῦ Ἰωάννου κατὰ μία παράδοση φέρεται τὴ Χεβρών, κατ' ἄλλη ὅμως γνώμη φέρεται ἡ πόλη Ἰοῦτα. Μέχρι τὰ 30 τοῦ χρόνια ἔζησε ζωὴ ἀσκητικὴ στὴν ἔρημο. Περὶ τῆς νεανικῆς ζωῆς τοῦ Ἰωάννου καὶ τοῦ ιδιωτικοῦ του βίου καμία πληροφορία δὲν ὑπάρχει ἐκτὸς τῆς πολὺ λιτῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἰδίου τοῦ Εὐαγγελιστῆ ὅτι: **«τὸ παιδίον νύξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως**

ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ».⁵ Σύμφωνα μὲ τὴν ἀναφορὰ τοῦ ἰδίου Εὐαγγελιστῆ Λουκᾶ ὁ Ἰωάννης ἐμφανίζεται πλέον στὴν ἡλικία 30 ἐτῶν κατὰ θεία ἐντολή, στὴν ἔρημο τῆς Ἰουδαίας, στὸν Ἰορδάνη ποταμό. Ἐκεῖ ἐκήρυττε στὰ πλήθη καὶ τοὺς ἐβάπτισε στὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνη καὶ τὸ κήρυγμά του, ἡ διδασκαλία του ποὺ συνοψίζεται στὴ γνωστὴ φράση **«Μετανοεῖτε, ἥγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»**, ἦταν οὐσιαστικὰ ἡ προετοιμασία τῆς ἐλεύσεως τοῦ Κυρίου μας στὸν κόσμον.

1 Ἡσ. 40,3.

2 Μαλ. 3,1.

3 Μτ. 3,3 καὶ 11,13-14.

4 Λκ. 1,5.

5 Λκ. 1,80.

Σύμφωνα με τὸν Εὐαγγελιστὴ Ματθαῖο, ὁ Ἰωάννης ζοῦσε λιτὰ καὶ ἀσκητικά. Φοροῦσε μάλλινο ἔνδυμα ἀπὸ τρίκες καμήλας καὶ στὴ μέση του φοροῦσε δερματίνη ζώνη. Ἡ διατροφή του ἦταν μέλι ἄγριο καὶ ἀκρίδες.⁶ Βάπτιζε τοὺς μαθητὲς του καὶ ὅσους προσήρχονταν καὶ δέχονταν τὸ κήρυγμα τῆς μετανόιας.

Στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ πῆγε καὶ ὁ Κύριός μας καὶ τοῦ ζήτησε νὰ βαπτιστεῖ. Ὁ Ἅγιος

Ἰωάννης κατάλαβε ἀμέσως ποιὸν εἶχε μπροστά του καὶ τοῦ εἶπε πῶς δὲν εἶναι ἄξιος οὔτε τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων του νὰ λύσει καὶ ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἐπέμενε ὅτι ἔτσι ἔπρεπε νὰ γίνει, τὸν ἐβάπτισε στὸν Ἰορδάνη, ὅπου κατὰ τὴ βάπτισι τοῦ Ἰησοῦ, ὁ Ἰωάννης εἶδε τὸ ἐξῆς ἀξιοθαύμαστο γεγονός, τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ νὰ κατεβαίνει καὶ νὰ ἔρχεται πάνω Του, καὶ μία φωνὴ νὰ ἀκούγεται ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ποὺ ἔλεγε

«Αὐτὸς εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός».⁷

Ἐπειδὴ ὅλη αὐτὴ ἡ δραστηριότητα τοῦ Ἰωάννη στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ εἶχε φέρεи πολὺ κόσμον κοντά του καὶ συνεχῶς ὅλο καὶ περισσότερο αὐξανόταν τὸ πλῆθος ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσε, ὅπως φυσικὸ, ἐνόχλησε τὶς διεφθαρμένες συνειδήσεις τῶν Φαρισαίων ἀλλὰ καὶ τὸν ἴδιο τὸν Τετράρχη τῆς Ἰουδαίας, τὸν Ἡρώδη, ὁ ὁποῖος τελικὰ βρῆκε τὴν κατάλληλη εὐκαιρία τῆς ἡμέρας τῶν γενεθλίων του νὰ ἀποκεφαλίσει. Ἔτσι πίστευε ὁ ἄμμοιρος ὅτι θὰ τοῦ ἔκλεινε τὸ στόμα διὰ παντός.

Ὁ Ἰωάννης ἐμαρτύρησε γιὰ Ἐκεῖνον ποὺ προφῆτευσε τὴν ἔλευσίν Του. Γιὰ τὴν ἀκράδαντη πίστη του μέχρι θανάτου σ' Ἐκεῖνον συγκαταλέχθηκε σὴ χορεία τῶν μεγάλων Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία τιμᾷ τὴ μνήμη του στὶς 7 Ἰανουαρίου. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἡ μνημόνευσή του γίνεται μετὰ τὴν Παναγία μας, διότι ὅπως ἀναφέρεται στὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Ματθαίου, «Ἀλήθεια σὰς λέγω δὲν ἔχει ἐγερθεῖ μεταξὺ τῶν γεννημένων ἀπὸ γυναῖκες μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν Ἰωάννη τὸν Βαπτιστή».⁸ Ἀναγνωρίζεται ὡς ὁ Μεγαλύτερος τῶν Προφητῶν, ὅπως ἀναφέρεται στὸ ἀπολυτίκιο τῆς ἐορτῆς του. Ὀνομάσθηκε Βαπτιστὴς τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ στὸν Ἰορδάνη Ποταμὸ. Ὁ Ἰωάννης εἶναι Πρόδρομος τῆς ἐλεύσεως τοῦ Μεγάλου Διδασκαλοῦ καὶ λυτρωτοῦ τῆς Οἰκουμένης. Μέσα στὴν Ἐκκλησία μας ἔχει ἰδιαίτερη θέση, διότι ἡ εἰκόνα του τοποθετεῖται στὸ Τέμπλο μετὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου μας καὶ κατὰ τὴ Θεία Λειτουργία βγάζει εἰδικὴ μερίδα στὴν Προσκομιδὴ στὸ ὄνομά του. Τέλος ἡ ἡμέρα Τρίτη εἶναι ἀφιερωμένη στὴ Μνήμη του.

⁷ Ἀπὸ τὸ ἀπολυτίκιο τῶν Θεοφανίων.

⁸ Ματθ. 11,11.

Μιχαὴλ Κωνσταντινίδης

Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς ὁ ἀπὸ Κορινθίας

Πρωτοπρεσβύτερος Ἡλίας Δροσινὸς
Ἱερατικῶς Προϊστάμενος Ἱ. Ν. Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀθηνῶν

Μία ἀπὸ τὶς πλέον διαπρεπεῖς φυσιογνωμίες τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας κατὰ τὴν πρώτην ἐξηκονταετία τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ὑπῆρξεν καὶ αὐτὴ τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Μιχαὴλ Κωνσταντινίδου, τοῦ ἀπὸ Κορινθίας.

Ὁ κατὰ κόσμον Θουκυδίδης Κωνσταντινίδης ἐγεννήθη εἰς τὴν Μαρώνεια τῆς Δυτικῆς Θράκης τὴν 27^η Μαΐου 1892. Εἰς τὴν ἰδιαίτερα πατρίδα του ἐτελείωσε τὸ Δημοτικὸν καὶ εἰς τὴν Ἐάνθην τὸ γυμνάσιον.

Φλεγόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ γίνῃ κληρικὸς ἐνεγράφη τὸ 1906 εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης ἀπὸ τῆς ὁποίας ὡς ἀριστοῦχος ἀπεφοίτησεν τὸ 1914. Ἐχειροτονήθη τὸ τελευταῖον ἔτος σπουδῶν του διάκονος ὑπὸ τοῦ σχολάρχου του Μητροπολίτου Σελευκείας Γερμανοῦ Στρηνοπούλου καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα Μιχαήλ. Ἐργασθεὶς ἕως ἑνᾶ ἔτος ὡς ὑφηγὴς καὶ γραμματεὺς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης ἔλαβε εἰς τὴν συνέχεια ὑποτροφία ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Γερμανοῦ Ε΄ μετέβη δὲ εἰς Πετροῦπολιν καὶ Κίεβον ὅπου καὶ συνέταξε διδακτορικὴν διατριβὴν εἰς τὸ μάθημα τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου.

Τὸ ἔτος 1919 ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τὴν 6^{ην} Ἰουνίου 1919 ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Δέρκων Καλλινίκου τοῦ Φωτιάδου καὶ ἐτοποθετήθη ἱερατικῶς προϊστάμενος εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Στεφάνου Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸν Νοέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους ἀπεστάλη ὡς Πατριαρχικὸς Ἐξάρχος εἰς Κομοτηνὴν, ἔδραν τῆς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ πρωτεύουσα τῆς τότε διασυμμαχικῆς Θράκης.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτήν, συνεπεία τοῦ ἐπισυμβάντος θανάτου τοῦ Μητροπολίτου Μαρωνείας Χριστοδούλου (1920), διέτελεσε τοποτηρητὴς καὶ μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν Καταστροφὴν τοῦ 1922 πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Ἀνατολικῆς Θρά-

Στή φωτογραφία από τούς πανηγυρισμούς γιά τήν Ἀπελευθέρωση τῆς Κομοτηνῆς, ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς Πλατείας, διακρίνονται πρῶτος ἀπὸ ἀριστερὰ ὁ Ὑποστράτηγος Ἐπαμεινώνδας Ζυμβρακάκης. Ἀκολουθεῖ ὁ στρατηγὸς καὶ Γενικὸς Διοικητὴς τῆς Δυτικῆς Θράκης Σαρπὺ καί, ἀμέσως μετὰ, μὲ τὸ λευκὸ καβουράκι, ὁ Χαρίσιος Βαμβακάς. Δίπλα του, ὁ Μιχαὴλ Κωνσταντινίδης, ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας, ποὺ ὑπῆρξε «δεξιὸ χερί» τοῦ Χαρισίου Βαμβακᾶ, στὴν ἐντονη ἐθνικὴ δραστηριότητα ποὺ ἀναπτύχθηκε στὴν Κομοτηνή, μὲ στόχο τὴν Ἐνσωμάτωση τῆς Δυτικῆς Θράκης στὸν ἐθνικὸ κορμό.

κης, ἀνερχομένους εἰς τὰς 100.000 πρόσφυγας.

Ἐκλιπόντων τῶν λόγων τῆς τοποτηρητείας, λόγῳ τῆς πληρώσεως τῆς θέσεως διὰ νέου Μητροπολίτου, τοῦ πρώην Βιζύης Ἀνθίμου, ἀπεφάσισε καὶ ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου μόλις εἶχεν ἐκλεγεῖ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν προσέλαβεν κατ' ἀρχὰς ὡς γραμματέα καὶ λίαν συντόμως ὡς Μέγαν Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ἐφημέριον τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν.

Διακρινόμενος διὰ τὴν μόρφωσίν του, τὴν ἐργατικότητά του καὶ τὸ ἥθος του, λίαν ἐνωρὶς κατέστη δεξιὸς βραχίων τοῦ αἰμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου.

Ἐπιδεικνύει ἄριστες ἱκανότητες ὄχι μόνον εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Θείου λόγου ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ διοικητικὸν ἔργον.

Ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς σπανίας γραφίδος του ἀρθρογραφεῖ εἰς πολιτικὰς ἐφημερίδας καὶ θρησκευτικὰ περιοδικὰ, παρουσιάζει τὸ Εὐαγγέλιον ἀπὸ τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος Νέος Ἄγων.

Ὅπως ἰδιαιτέρως βοηθεῖ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον εἰς τὸ λίαν ἀναγκαῖον τότε, λόγω μάστιγος τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς τοῦ 1922, ἔργον τῆς Φιλανθρωπίας διὰ τῆς δημιουργίας καὶ τοῦ συντονισμοῦ τῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, τὰ ὁποῖα τὴν δύσκολον ἐκείνην ἐποχὴν ἐξεπλήρωσαν τὸ ἰερώτερον πρὸς τοὺς δυστυχεῖς καὶ πονεμένους καθῆκον.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1927 ὁ Μιχαὴλ Κωνσταντινίδης ἀπεδέχθη τὴν θέσιν τοῦ προῖσταμένου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Σοφίας Λονδίνου. Εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν παρέμεινεν μέχρι τὸν Αὐγούστον τοῦ 1939. Εἰς τὴν δωδεκαετῇ θητεῖαν του εἰς Λονδῖνον ἀνέπτυξεν σπουδαίαν ἐνοριακὴν, θρησκευτικὴν καὶ κοινωνικὴν δράσιν.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰ ποιμαντικὰ καθήκοντά του ἀσχολεῖτο καὶ μὲ τὰ θεολογικὰ γράμματα μὲ σειρὰ συγγραφῶν, μεταφράσεων, δημοσιευμάτων πλουσίας σειρᾶς ἄρθρων εἰς τὰ περιοδικὰ Ἐκκλησία, Θεολογία, Ἀνάπλασις, Τρεῖς Ἱεράρχαι κ.λπ.

Τὸ 1939 ἀποχωρεῖ ἀπὸ τὸ Λονδῖνον, συνεισφέρει τῆς ἐκλογῆς του ὡς Μητροπολίτου Κορινθίας, τῆς χειροτονίας του εἰς Ἐπίσκοπον γενομένης εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου εἶχεν ἐπὶ τετραετία ὑπηρετήσει.

Ἡ εἰς τὴν Κόρινθον ἀρχιερατεία του (1939-1948), μεστὴ ἔργων πνευματικῶν, φιλανθρωπικῶν καὶ κοινωνικῶν, ἔφθασεν εἰς τὸ ἀποκορύφωμα τὴν περίοδον 1940-1944, ὅταν μὲ δραστηριότητα καὶ ἐνθουσιασμόν περιέτρεχε κωποπόλεις καὶ χωρία ἐνθαρρύνοντας διὰ τῶν ὁμιλιῶν του τὸν λαόν, ἐπισκεπτόμενος τοὺς τραυματίας πολέμου εἰς τὰ νοσοκομεῖα. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς μὲ πόνον καὶ στοργὴν διὰ τὰ πνευματικά του τέκνα δὲν ἐδίσταζε καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς Γερμανοὺς Διοικητὰς τοῦ Στρατοῦ νὰ ὑψώῃ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του τὸ ἀνάστημα, προκειμένου νὰ ἀποφυλακίσῃ καὶ νὰ ἀπελευθερώσῃ τοὺς κρατούμενους.

Τὸ πλούσιον καὶ θαυμαστὸν εἰς δρᾶσιν ἔργον του ἐπρόκειτο νὰ διακοπῇ, διότι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τὸν ἐξέλεξε, τὴν 11^{ην} Ὀκτωβρίου 1949, Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ εἰς Ἀμερικὴν ποιμαντορία του εἶναι μεστὴ ἔργων κοινωνικῶν, ποιμαντικῶν καὶ ἐθνικῶν. Ἐδιπλασίασε τὸν ἀριθμὸν τῶν βοηθῶν ἐπισκόπων διὰ τὴν καλλιτέραν διαποίμανσιν, ἐφρόντισε διὰ τὰ κατηχητικά καὶ ἑλληνικὰ σχολεῖα, συνέστησε τὴν Ἑλληνορθόδοξον Νεολαίαν, ἵδρυσεν Γηροκομεῖο κ.ἄ.

Δὲν ἔπαυσε νὰ ἐπιλαμβάνεται κάθε εὐκαιρίας νὰ γνωστοποιῇ, ὡσάκις ἀπαιτεῖτο εἰς τὴν μεγάλην συμπολιτείαν, τὰς ἀγωνίας καὶ τὸν πόνον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁργανῶντων ἐράνους.

Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1958 καὶ ἐνῶ ἐλάμβανε χώρα Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις εἰς τὴν Γιούτα ἀσθένησε αἰφνιδίως, μετεφέρθη εἰς Νέαν Ὑόρκην καὶ τὴν 13^{ην} Ἰουλίου παρέδωκε τὸ πνεῦμα εἰς τὸν Κύριον, τὸν ὁποῖον εὐόρκως καὶ μετ' ἀφοσιώσεως ὑπηρετήσεν.

Ἡ ἐφημερίδα *Τὸ Βῆμα* τῆς 17^{ης} Ἰουλίου 1958 μεταξὺ ἄλλων ἔγραψεν: «Ἡ σταδιοδρομία του εἰς τρία μεγάλα κέντρα, τὸ Λονδῖνον, τὴν Κόρινθον καὶ τὴν Ἀμερικὴν, ἀφῆκε πέρασμα μὲ ἀσβεστὴ τὴν ἀκτινοβολία του».

Ὁ Μιχαὴλ Κωνσταντινίδης ὑπῆρξεν ἀπὸ τὰς ἐπιφανεστέρας ἐκκλησιαστικὰς φυσιογνωμίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας κατὰ τὰ πρῶτα 60 ἔτη τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος. Παντοῦ ὅπου διέβη ἐδημιούργησεν ἐποχὴν. Αὐτὸ τὸ σχόλιον ἐγράφη εἰς ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος *Ἑστία* μὲ ἀφορμὴν τὴν κοίμησίν του.

Αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, αὐτὴν τὴν πραγματικότητα ἀποβλέπει νὰ προβάλῃ καὶ τὸ μικρὸν τοῦτο ἄρθρον εἰς τὴν προσπάθειαν νὰ σκιαγραφήσῃ τὸ διάβα τῆς ζωῆς τοῦ διαπρεποῦς ἐκ τῆς Μαρωνείας τῆς Θράκης ὁρμωμένου ἱεράρχου.

Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἱεροδιάκονος Ἰάκωβος Μαλακούδης

Πνευματικὴ κίνηση Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 2021

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

Ὁ Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ γιὰ τὴν ἔναρξη τῆς πρώτης κατασκηνωτικῆς περιόδου θηλέων στὴν περιοχή τοῦ Κρυονερίου Προσκυνητῶν τῆς Ροδόπης, ὅπου βρίσκονται οἱ ἐγκαταστάσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ «ΡΟΔΟΝ ΤΟ ΑΜΑΡΑΝΤΟ»

Τὸ πρωὶ τῆς κυριώνυμης ἡμέρας, ὁ

Σεπτὸς μας Ποιμενάρχης χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ὁρθρου καὶ προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Παρασκευῆς Μέσσης.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

Ὁ Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ γιὰ τὴν ἔναρξη τῆς δεύτερης κατασκηνωτικῆς περιόδου ἀγοριῶν στὴν περιοχή τοῦ Κρυονερίου Προσκυνητῶν Νομοῦ Ροδόπης, ὅπου καὶ βρίσκονται οἱ ἐγκαταστάσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ὁ Ποιμενάρχης μας Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων, χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ περικαλλὲς ἑορτάζον Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Ἀγίας Κυριακῆς στὴν Πλατεία «Ἐξηντάρη» Κομοτηνῆς. Τὸ πρωὶ τῆς κυριώνυμης ἡμέρας, ἱερούργησε στὸ Πανηγυρίζον Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Ἀγίας Κυριακῆς Ροδίτη.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

Ὁ Ποιμενάρχης μας κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Παναγίας «ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ» τῶν κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας τέλεσε τὴν Ἱερὰ Ἀγρυπνία στὸ πανηγυρίζον Ἱερὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἀγίου Παΐσιου, τὸ ὁποῖο βρίσκεται στὸν αὐλίο χωρὸ τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΑΡΙΝΗΣ

Στὸν Ἱερὸ Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἀγίας Μαρίνης, ὁ ὁποῖος βρίσκεται στὴν περιοχή τοῦ Ἱμέρου, μετέβη ὁ Σεπτὸς μας Ποιμενάρχης γιὰ νὰ χοροστατήσει στὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ νὰ κηρύξει τὸν Θεῖο Λόγο. Ἀκολούθως, τὸ πρωὶ τῆς κυριώνυμης ἡμέρας χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ προεξῆρχε τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς πρεσβύτερους καὶ τοὺς διακόνους τῆς Μητροπόλεως.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΣΒΙΤΟΥ

Ὁ Σεπτός μας Ποιμενάρχης χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ κήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Προφήτου Ἡλίου Πανδρόσου. Τὸ πρωὶ τῆς κυριώνυμης ἡμέρας ἱερούργησε στὸν περικαλλῆ Ἱερὸ Ναὸ Προφήτου Ἡλίου Παλλαδίου. Ἀκόμη, μετέβη στὸ ἐορτάζον παρεκκλήσιο Προφήτου Ἡλίου ἐντὸς τῆς 2^{ης} ΜΣΕΠ Μαρωνείας, γιὰ νὰ τελέσει τὴν Ἀκολουθία τῆς Ἀρτοκλασίας.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΑΣ ΟΣΙΟΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο στὸ πανηγυρίζον Ἱερὸ Παρεκκλήσιο τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ἐντὸς τοῦ στρατοπέδου τῆς 21^{ης} Τ.Θ.Τ.

Ἀμέσως, μετέβη στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Παρασκευῆς Κομοτηνῆς,

ὅπου χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο.

Τὸ πρωὶ τῆς κυριώνυμης ἡμέρας χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ προεξῆρχε τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΙΑΜΑΤΙΚΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Ἡμέρα τὴν ὁποία ἄγει τὰ Σεπτὰ Ὄνομαστήριά Του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων. Τὸ ἀπόγευμα χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ

Ἑσπερινοῦ καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Παντελεήμονος Μικροῦ Κρανοβουνίου. Τὸ πρωὶ τῆς κυριώνυμης ἡμέρας, χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ προεξῆρχε τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἀγί-

ου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Θεοκλήτου στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, δέχτηκε τὶς εὐχὲς τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Ἀρχόντων τῆς πόλεως καὶ τοῦ Εὐσεβοῦς Λαοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΖΗΝΩΝΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ

Κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῶν Ἑγκαίνιων στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ Ἀγίου Ζήνωνος Ταχυδρομικῶν, χοροστάτησε ὁ Σεπτός

μας Ποιμενάρχης. Την έπομένη τέλεσε τὰ Έγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου καὶ προεξήρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἱερὰ Παράκληση πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μαρωνείας, στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρρύακος, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου Ἀράτου, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ροδίτη, στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος παραλίας Μέσσης, στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ξυλαγανῆς, στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κασσιτερῶν, στὴν Ἱερὰ Μονὴ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Πανδρόσου, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀετολόφου, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἰασίου, στὸν Ἱερὸ Ναὸ

Ἀγίου Παύλου Γλυκονερίου, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ Ἀγίου Ζήνωνος Ταχυδρομικῶν, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καλλιθέας καὶ στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου καὶ χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τῶν Ἑγκωμίων πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Η ΔΕΣΠΟΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπεριοῦ καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Καρυδιάς. Τὸ πρωὶ τῆς κυριώνυμης ἡμέρας χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ προεξήρχε τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας καὶ εὐλόγησε τοὺς καρποὺς τῆς ἀμπέλου.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΣΤΟΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΝΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΤΗΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Μὲ λαμπρότητα, μὲ τὸν κατάλληλο πανηγυρικό παλμὸ καὶ μὲ τὴ δέουσα ἐκκλησιαστικὴ τάξη ἐορτάσθηκε ἡ Θεομητορικὴ Ἑορτὴ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, στὸν ὁμώνυμο πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Μη-

τροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο, παρουσία τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Τοπικῶν Ἀρχόντων καὶ τοῦ χριστεπώνυμου πληρώματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς. Ἀκολούθως, χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τῶν Ἐγκωμίων πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Τὸ πρωὶ τῆς κυριώνυμης ἡμέρας χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ προεξήρχε τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας.

ΜΕΘΕΟΡΤΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς κυριωνύμου ἡμέρας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων μετέβη στὴν ἱστορικὴ ἔδρα τῆς Μητροπόλεως, στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μαρωνείας, ὅπου καὶ χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Μεθέορτου Ἑσπερινοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τῶν Ἐγκωμίων πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς προέστη στὴν ὑποδοχὴ τῆς Θαυματουργικῆς Ἑρᾶς Εἰκόνης τῆς Παναγίας τῆς Φανερωμένης, στὴ Γυναικεία Κοινοβιακὴ Ἑρὰ Μονὴ Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρρύακος, τὸ πανθρακικὸ αὐτὸ προσκύνημα, καὶ ἐν συνεχείᾳ χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ. Τὴν κυριῶνυμῃ ἡμέρᾳ ἱερούργησε στὴν Ἑρὰ Μονή, πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς Ἱερεῖς καὶ τοὺς Διακόνους τῆς Μητροπόλεως.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τὸ πρῶτὴ τῆς κυριώνυμης ἡμέρας προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ὁ Σεπτὸς μας Ποιμενάρχης ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ροδίτη. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως ἀπένειμε τὸ ὀφίκιο τοῦ Οἰκονόμου Σταυροφόρου στὸν ὑπηρετήσαντα ἐφημέριο τοῦ ναοῦ π. Χρῆστο Καράμπελα καὶ ἐγκάτεστησε ὡς νέο ἐφημέριο τὸν π. Γεώργιο Βαρτζίδη.

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Τιμίου Σταυροῦ Μεσοχωρίου, ὅπου καὶ ἐτέλεσε τὴν Ἀκολουθία τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως, ἀπένειμε τὸ ὀφίκιο τοῦ Οἰκονόμου Σταυροφόρου στὸν ἐφημέριο τοῦ ναοῦ π. Βασίλειο Καμπά.

ΑΓΙΑΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Ὁ Σεπτὸς μας Ποιμενάρχης τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ στοὺς Βρεφονηπιακοὺς Σταθμοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητρο-

πόλεως «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός» καὶ «Ἁγία Αἰκατερίνη», στὸ 1^ο καὶ στὸ 7^ο Δημοτικὸ Σχολεῖο Κομοτηνῆς. Ἀκόμη, μετέβη στὸ 5^ο Γυμνάσιο τῆς Κομοτηνῆς καὶ στὸ Δικαστικὸ Μέγαρο Ροδόπης.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ὁ Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν τῆς Γενοκτονίας τῶν Ἑλλήνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας στὸ Ἡρώον τῆς πόλεως. Τὸ ἴδιο πρωὶ ὁ Ποιμενάρχης μας ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Γρατινῆς, ὅπου καὶ ἐγκατέστησε ὡς νέο ἐφημέριο τὸν π. Χρῆστο Καράμπελα.

Ὁ Σεβασμιώτατος εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἰβήρων Ἀγίου Ὁρους ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, εὐγενῶς προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων Ἀγίου Ὁρους, Ἀρχιμανδρίτου Ναθαναήλ, προέστη τῶν Πανηγυρικῶν Λατρευτικῶν Συνάξεων ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, αἱ ὁποῖαι ἐτελέσθησαν μετὰ τῆς δεούσης ἀγιορειτικῆς λαμπρότητας.

Εἰς τὴν Πανηγυρικὴν Ἱερὰν Ἀγρυπνίαν, ἱερούργησεν μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ν. Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς κ. Ἰουστίνου, τοῦ Θεοφιλοῦς Ἐπισκόπου Παλμύρας κ. Ἰωάννου, τοῦ Πανοσιολογιω-

τάτου Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας, Ἀρχιμανδρίτου Προδρόμου, τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων, Ἀρχιμανδρίτου Ναθαναήλ καὶ λοιπῶν Κληρικῶν καὶ ἀγιορειτῶν Πατέρων.

Τὸ ἑσπέρας τῆς κυριωνύμου ἡμέρας προέστη τοῦ μεθέορτου Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Κτητορικοῦ Μνημοσύνου. Ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς Ἐπισήμου Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ὑποδοχῇ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Πρωτεπιστάτου, Πανοσιολογιωτάτου Ἱερομονάχου Γεωργίου Βατοπαιδινοῦ καὶ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καὶ παρεκάθησεν μετ' αὐτῶν εἰς τὴν ἑόρτιον τράπεζαν.

ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ	Την Γραμμή Κ Κ Κορινθίας	Αριθμός Άδειας
---------------------	-----------------------------	----------------

ΚΩΔΙΚΟΣ 280005